

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Bonaldi Societatis Iesv Theologi, Divina
Ecclesiae Oeconomia**

Bonald, François

Coloniae, 1611

XXVII. De obligatione qua tenentur Christiani mandata diuina seruare &
omnia eis aduersantia debellare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48916](#)

33 DIVINA ECCLES.

CAPVT VIGESIMVM
SEPTIMVM.

*De obligatione quatenentur Christiani
mandata diuina seruare, & om-
nia eis aduersantia
debellare.*

CVm Baptismū suscepimus, Sath-
næ, & omnibus pompis eius ren-
ciauimus, ac simulque vitam spiritu-
lem à carnali illa multum diuersam
promisimus, ad quam etiam citra nos
stra promissionem ex mandato Deite-
neremur, quod nobis Deus statuit, &
ad vitā ingredi volenti edixit nā vitā
ei Dauid, *Tu mandaisti mandata tua in-
stodiri nimis, & ipse Christus, Si vis ut
vitam ingredi serua mandata: non enim,*
vt inquit Apostolus, *audiatores legū in-
si sunt apud Deum, sed factores iustifica-
buntur.* Annitamur itaq; promissa im-
plere, & mandata Domini nostri Iesu
Christi seruare; Cum autem Mundus,
Caro, & Diabolus nos impediant, cu
animo nostro animosè deliberemus,
& statuamus Diabo lo fortiter resiste-

Psal. 118.

Matt. 19.

Rom. 2.

16

re mundum cautè fugere, carnis affe-
ctus gloriōsè debellare. Hos autem
appetitus S. Ioannes concupiscētiā
carnis, concupiscentiam oculorum,
& superbiam vītæ appellat: Qui à Do-
ctoribus in septem vīcia capitalia (i- Septem
ta appellata quod sīnt quasi radix & peccata
fons aliorū) distinguntur. Nomi-
nantur autem Superbia, Avaritia, Lu-
xuria, Gula, Inuidia, Ira, Acedia, con-
tra quæ tanquam antesignanos &
primipilos prima nobis arma su-
menda sūnt: His enim deuictis fa-
cile Diabolum, mundumque triun-
phabimus.

Inter prēcipuos autē modos, qui-
bus bellum his vītīs inferendum est,
omnes collocant, exercitium opposi-
tarum virtutum, vti de ijs agentes di-
ximus, vt enim calor frigus, ita virtus
vitium pellit, hominemque suorum
affectionum, & sui ipsius maximum vi-
torem constituit. Qui bella aduer-
sus alios gerunt, gloriōsum admodum
putant esse ciuitatem aliquam cepis-
se, eiusque incolas suo iugo subiecisse:
Et quantula tamen hæc gloria est cum
frequenter expugnata ciuitate, &

O 4 ciui-

ciuib[us] in tuam potestatem redactis,
ipse à tuis affectibus turpissimè vin-
caris, & passionibus seruias? Qui &
nisi alijs dominatur & proprijs appre-
titibus seruit, cachinnū poti' quā ho-

Ecole. 13.

per concupiscentijs tuas non eas, &
volūtate tua auertere: Si præstes anima-
tuæ concupiscentias eius faciet te in gu-
diū inimicus tuis, quasi dicat, concupis-
centijs suis deseruiens, eas ineptas
perpetrabit, quæ tui osoribus occasi-
onem te deridendi præbebunt. Et quis

Iob. dina-
ta passio-
nes bestie-
rum.

non rideat hominem, qui cum bestia-
rū Dominus sit, ijsdem seruat? Inor-
dinatae autē passiones bestiæ sunt, & qui
eis obedit amissō Dominio, ex Domi-
no seruus efficitur: Qui autem eas do-
mant, & spiritui subjiciunt, conserua-
ta quæ eis debetur authoritate, heroi-
cos actus, sibiq; vtilissimos præstant.

Et ratio est, nam refrænatis passio-
nibus, & concupiscentijs, maximam
multitudinem peccatorum in quæ il-
læ inclinant euitamus, & per cōsequēs
eternā mortē quæ ea sequitur, effugi-
mus. Vnusquisque, inquit Iacobus, ten-
tatur à concupiscentia sua abstractus &

illectus;

Jacob. 1.

illectus deinde concupiscentia cū cōceperit parit peccatū peccatum verò cū cōsūmatum fuerit generat mortem, mortem scilicet secundam, quæ est æternā dānatio, & cuius Ioannes in Apocalypsi Apoc. 20. meminit. Nā vt Apostolus ait. Si secundum carnem vixeritis moriēmini: si aut̄ Roman. 8. spiritu facta carnis mortificaueritis viuetis; vita scilicet gratiæ: Imò qui se ita mortificauerit, facile se ab omnibꝫ mundi iuritamentis, & temptationibus Sathanæ expedit: Nam vt ait Paulus, Spiritu ambulate, & desideria carnis non Ad Gal. perficietis: & postea Qui autem Christi 5. C. 6. sunt carnem suam crucifixerunt cum vi-tijs, & concupiscentijs suis; deoque de se ipso dicit Mundus mihi crucifixus est & ego mundo quasi dicat, Sicut ego mundū horreo & auersor sita etiā mūdus me fugit & abominatur; Nā vide-mus, quod homines carni ac voluptati bus dediti, cum aduertat probos ac benè moratos, suas ineptias asperna-ri, se ab ijs occulunt, multò minus ad similia peccata inuitat: Qui ergo paſſiones suas devicerit mūdi illecebras facile contemnet.

Quod autem Diabolū concernit, li-
O s gatus

gatus ille est, nec quenquam nisi accidentem, & lædi volentem, lædere potest, nisi enim domestici nostri inimici, qui sunt praux concupiscentia, contra nos cum eo conspirauerint, vix nulla est, & omnes eius impetus enidi sunt. Quanta ergo felicitas, quaue gloria erit, passiones suas deuicisse, inordinatos affectus benè ordinasse, ostium peccato ac morti occlusisse mundum & diabolum in fugam egredi. Sane hæc gloria maior erit quam uniuersum orbem, terras & maria omnia tuo imperio subiecisses.

Ex hac autem victoria tantum gaudiūm consequitur, ut vix dicendo ex agn. de ciui. 8.12.

primi possit. Docet Augustinus ideo bella geri, ut deuictis hostibus pace gaudeamus, qua nihil gratius, nihil delectabilius est: Qui enim pace in hoc mundo fruitur æternam illam beatitudinum in cœlis felicitatem inchoauit, qui autem assidue animo conturbatur: infelicitatem & tristitiam damnatorum experitur. Mundani omnes, & notâter hæretici & infideles ad posteriorem ordinem referuntur, licet eorum multi id non sentiant, nec ita deficiantur.

Quid

Vide Aug. 8.19. De ciuit. 6.27.

Quid ergo bonis Christianis facié-
dum incumbit? Nihil aliud sanè,
quam ut constanti animo in acie per-
sistant, nec prælio ignavi excedant:
Si autem aliquando difficultatem ex-
periantur, eapene nulla est, aut modi-
ca & facile toleratur: Præiuit enim
Saluator noster, viæ asperitatem le-
niuit, hostium violentiam ipse perru-
pit: Ita enim in bonum, solatiumque
seruorum seruorum Deus omnia dis-
posuit, ut in peregrinatione huius vi-
tæ conflictus sint, Nam ut inquit Ve-
nerabilis Beda, Dei ineffabilis & im-
mensa bonitas etiam hoc prouidit, ut in <sup>Beda Ser.
18. de Sæc.</sup>
bac breui & exigua vita agones effent
& labores in illa verò quæ eterna est, ca-
rona & præmia meritorum.

Delicatuli autem illi & bonis mudi
huius affuentes, inebriant se sensu-
m delitijs, ad summum usque
expleantur, summis honoribus
& diuitijs ad nauseam usque gaude-
ant. O miseros! breui se his o-
mnibus destitutos inuenient; de-
lectationes illæ momentaneæ sunt;
tormenta verò æternum durabunt:
Qui carni, mundo, & diabolo
seruic.

O 6

seruierunt cū suo duce ad infernā de-
mergētur; illi verò qui aduersus eadē
insurrexerūt, cū suo capite Iesu Christo
ad cōclūm euolabunt. Regius Pro-
pheta Dauid huius, & illius testimoniū
dat cum ait, *Beati i[m]maculat[i]o[n]is*
via, qui ambulare in lege Domini; &
Maledicti, qui declinant a mandatis tuis.
Poterius dictum terrorem nobis in-
cutit, vt vel sic saltem ad mandata
Dei custodienda nos impellat; melius
tamen, & nobis utilius esset, si filialis
amor nos huc ageret; Filiij sumus non
seruī; boni autem filij patētibus amo-
re illekti, non timore adacti obediūt;
Amor insuper onus nostrum subleuat,
& vt cum quadam iucunditate perse-
ramus facit. *Si quis diligit me,* inquit
Dominus, *mandata mea seruabit,* &
Propheta, *Viam mandatorum tuorum*
cūcurri, cū dilatasti cor meum; hanc
enī cordis dilatationem charitas, &
dilectio operantur; Hanc igitur Ue-
rogare oportet; obtentam autem ob-
seruatione mandatorum ostendere
debet, nam ut inquit Gregorius,

*Dilectio actione com-
probatur.*

CA.

Psal. 118.

Ioh. 14.
Psal. 118.Gregor. ho.
30. in E-
vang.